

En l'any 943 els monjos del monestir de Sant Pere de Roda estengueren els seus dominis fins molt prop de la població, i era d'ells una església dedicada a Sant Joan, avui sobre uns erms, llavors damunt els estanys i que des de temps reculadíssims és Sant Joan ses Closes. Per antigues concessions fetes pels comtes al monestir ja mentat, tingueren aquests monjos durant anys (950-968) la privativa o dret de pescar en el gran estany castelloní; i segons ens conta Marca, en un document trobat per ells segles enrera, es diu que en 1008 aquests mateixos monjos adquiriren les salines de Sant Joan de Castelló.

Encara que el comte Sunyer s'hagués traslladat a Castelló pels anys del 834, sembla segur que el títol de capitalitat del comtat no li fou donat desseguida, sinó que això esdevingué vers l'any 992, o sigui en temps del comte Huc I, vuité comte d'Empúries.

Fou a l'any 1064 i en el dia 9 de setembre, que vingué de Girona l'lm bisbe Berenguér a consagrar la nostra església, la primera i millor de la nostra comarca, tantes voltes aspirant al títol de catedral que per ella ambicionaven alguns dels comtes. Temple mentat infinitat de vegades en totes les històries que corren escrites de l'art gòtic, i que és la més evident mostra d'una població gran i pujant, com en veritat devia ésser la nova Castelló ..

III

MURALLES i PONTS

Els vianants que passaven pel camí del Perthús i els que en més gran nombre desenbocaven en el Grau de la Muga, la capital del comtat se'ls hi presentava al bell mig d'un plà més omplert de joncs i estanys que de cultius i sembrats. Vila vestida de fortes i grans muralles; donaven-li entrada dos superbs ponts, la dominava l'immensa església gòtica i sobre tot una torra que recorda les belles torres florentines i pisanes, i un palau senyorial, gran, vetust, i actualment destroçat com la sobirania dels comtes que l'habitaren.

PERCAMÍ.

(Continuarà)